

TRUSLEN FRA CYBER-TERR HVORDAN TERRORISTER OG EKSTREMIST INTERNETTET TIL AT OPNÅ DERES MÅL

AF Oscar Rasmussen

INTRO

Jeg blev gennem medlemsbladet IPA-Danmark gjort opmærksom på diverse kurser, som blev afholdt i Tyskland på, hvad der lignede slottet fra en eventyrfortælling. Dette sågar med ydet tilskud, hvis man var medlem af IPA. Jeg besøgte herefter stedets hjemmeside, som mest af alt lignede en kommunal hjemmeside fra 90'erne, med rodet opsætning og ringe google-oversættelser. Da jeg altid har brændt for det internationale politisamarbejde og elsker eventyr, så afskrækkede dette mig ikke. Dette skulle senere vise sig at være en rigtig god beslutning.

Sammen med en kollega fra København havde jeg egentlig tilmeldt mig et andet kursus på kursusstedet Schloss Gimborn, som i mere generelle vendinger omhandlede Cyber Crime, dennes udvikling og det fremtidige arbejde dette måtte indebære for politiet. Dette kursus skulle have været afholdt tilbage i september 2022, og det meste var allerede planlagt. Det blev så meldt ud et par uger inden kursusstart, at kurset alligevel ikke ville blive afholdt. De polske kolleger, som udgjorde størstedelen af kursisterne, kunne ikke deltage grundet presset fra krigen i Ukraine. Vi blev herefter tilbudt enten at blive tilmeldt et andet kursus eller at få pengene tilbage. Vi valgte begge at få vores penge, fordi kursusændringen og opstarten var med alt for kort varsel.

Tanken om at komme på et kursus på slottet i Tyskland havde jeg dog ikke sluppet helt, hvorfor jeg kort efter endnu en gang begav mig ind på hjemmesiden for at se, om jeg kunne finde et andet kursus at deltage på inden årets udløb. Her fandt jeg kurset om Cyber Terrorism, som ville blive afholdt i december 2022, og som jeg straks tilmeldte mig. Jeg fik dog kort efter en mail om, at kurset allerede var fyldt op, og jeg derfor blev placeret på en venteliste. Jeg tænkte, at jeg grundet omstændighederne nok havde været for sent ude, og slog derefter tanken om at komme på noget kursus i 2022 ud af hovedet.

I slutningen af oktober, ca. en måned før kurset skulle starte op, blev jeg på mail kontaktet af kursusstedet som skrev, at der nu var en plads ledig, og at jeg snarest skulle give svar på, hvorvidt jeg stadig ønskede at deltage. Jeg sikrede mig hurtigt at jeg kunne få fri, og med en hurtig afklaring på hjemmefronten tilmeldte jeg mig endnu en gang herefter. Der var lidt kommunikation frem og tilbage med diverse spørgsmål angående transfer osv. Det foregik egentlig fint på mail, men det kan - som så meget andet - klares meget hurtigere på et telefonopkald.

REJSEN DERTIL

Dagen inden kursets opstart tog jeg med lille oppakning fra Kastrup lufthavn med fly til Düsseldorf, hvor der var billige direkte forbindelse på gode tidspunkter. Düsseldorf lufthavn var ligeledes et af stederne, man kunne blive afhentet af kursusstedets shuttleservice, så det benyttede jeg mig af. Jeg var inden ankomst blev instrueret i, hvem der ville hente mig, hvordan skiltet, som han ville holde op, så ud, og hvem jeg skulle kontakte hvis der opstod problemer. Tyskerne værdsætter jo præcision, så jeg blev præcis på det aftalte tidspunkt kontaktet af en ældre herre, som venligt viste mig skiltet og præsenterede sig.

Vi kørte herefter fra lufthavnen og svingede forbi Köln lufthavn, hvor vi skulle hente en anden kursUSDeltager. Det skulle vise sig at blive den person, jeg kom til at bruge mest tid sammen med på kurset: en jævnaldrende slovensk kollega, hvor vi med vores 29 leveår udgjorde det yngste alderssegment på kurset, som gik hele vejen op til kollegaer der var langt over pensionsalderen.

Turen gik herefter ad den tyske Autobahn, gennem mindre tyske byer fog skove og på smalle markveje, hvor gps'en til tider havde svært ved at fange signalet. Endelig nåede vi vores destination: Schloss Gimborn. Vores chauffør var venlig med at hjælpe os med at få vores nøgler og viste os vej til vores værelser.

Jeg havde for et lille ekstra beløb valgt at have et enkeltværelse, da jeg efter en hel dag med sociale arrangementer godt kan lide at have noget ro for mig selv. Værelset, som lå i en ældre og meget dårligt isoleret bygning, var ikke noget særligt, og temperaturen nåede ikke på noget tidspunkt over de famøse 19 grader. Men alt dette ødelagde dog ikke oplevelsen. Tværtimod blev den blot mere autentisk. Værelset var dekoreret med diverse politigenstande i form af hjelme, håndjern og stemningsbilleder fra forskellige steder, og i værelsets noget medtagne gæstebog kunne jeg se, at første signatur af gæster på værelset var sat i begyndelsen af 90'erne, altså før jeg blev født. Resten af ankomstdagen gik med at udforske slottet, hvor der var fri adgang overalt, samt området omkring slottet, hvor der var rig mulighed for gode gåture og løb i kuperet terræn med masser af frisk luft.

UNDERVISNINGEN

Undervisningen foregik i et meget moderne lokale, beliggende i den nyeste del af slottet, og som var sat op med alt, hvad der skulle til, for

ORISME ER BRUGER

at kunne afvikle et for seminar på flere sprog uden problemer. Der var godt fyldt op i det ellers store lokale med omkring 30 deltagere, som alle fik udleveret et headset. Alt hvad der blev sagt, blev nemlig af et par tolke oversat til henholdsvis tysk og engelsk, når der var foredragsholdere og undervisere der talte på de to forskellige sprog. Tolkningen foregik hurtigt og stort set uden problemer. Dog skete det af og til, at deltagerne glemte at tænde deres mikrofon på bordet og tale ind i den, så det de sagde kunne blive oversat til de andre kursister. I pauserne var der mulighed for at købe forfriskninger i et tilhørende lokale, hvor man også havde mulighed for at tale med underviserne om lektionen.

Selve indholdet i undervisningen var rimelig teknisk, og man var godt hjulpet på vej, hvis man i forvejen arbejdede med noget der var it-relateret, eller havde en passion for dette i fritiden. Der blev brugt mange forkortelser og fag-ord, som det af til var nødvendigt at slå op, eller spørge til hvad betød. Fokus under hele forløbet var i høj grad præget af den tekniske vinkel, så der var eksempelvis meget fokus på metoder som "ransomware", hvordan det blev udført i praksis, hvilke organisationer der kunne stå bag mv. og i langt mindre grad på eksempelvis, hvordan terrorister og andre ekstremister rekrutterer og bliver radikaliserede, hvilket jeg havde håbet havde været en større del af kurset. En ting var dog slående fælles for alle de deltagende kursister fra mange forskellige nationer, og det var, hvor lidt cybercrime og IT generelt fylder i alle politistyrkernes uddannelse og efteruddannelse. Medmindre man har en privat passion for det eller havner i en højt specialiseret afdeling, er uddannelse og træning inden for feltet stort set ikke eksisterende.

Ikke desto mindre bar hele undervisningsforløbet og alle underviserne stort præg af ekspertise inden for feltet. Det var tydeligt, at de brænder for det de laver, og for at viderefordre denne viden til andre. Så hverken indholdet af eller formen på undervisningen var der noget at sætte en finger på.

FRITID OG MAD

Spisningen i den dertil liggende Schloss-restaurant foregik (naturligvis) på fastlagte tidspunkter alle dage, og maden var typisk tysk: Sauerkraut var at finde til alle måltider, ligesom Karrywurst, Schnitzel og andre typisk tyske retter blev serveret i løbet af ugen. Maden var simpel, men ganske udmærket og der var rigeligt af det. Personalet på stedet var meget venlige og imødekommende, og havde årstiden været en anden, og vejret været bedre, kunne jeg forestille mig det havde været hyggeligt at spise udenfor.

Fritiden på stedet kunne bruges på at nyde de flotte omgivelser, der fordi det havde sneet lidt, var helt fantastiske. Ellers kunne man gå i det træningslokale, de havde fået indrettet, og som klart også var en del af den nyrenoverede del af slottet. Her fandtes der maskiner og vægte til den daglige motionist, men er man stærkmand eller super-crossfitter, vil man nok finde udvalget og vægklasserne noget sparsomme. Til træningslokalet lå også en mellemstor sauna og et lille "wellness-område" som grundet de høje energipriser kun kunne bruges mod betaling. Bruger man saunaen med tyskerne er det værd at huske på, at de i Tyskland har "Körper-frei Kultur", som i bund og

grund bare betyder, at de tager det faktum at man er nøgen i saunaen meget alvorligt. Det kom vist som noget af et chok for nogle af nationaliteterne, der kom med andre skikke hvad sådan noget angår. Men er man i Tyskland, må man jo gøre hvad tyskerne gør...

De sene aftener, (og tidlige morgener i nogle tilfælde) blev brugt i den infamøse "Turmbar" (Tårnbar), hvor der var drikkevarer for en enhver smag. Her kunne man drikke efter det kendte selvbetalingsystem, der består af små sedler som man udfylder med navn og værelsesnummer, og som man ved sengetid (hvornår det så må være) smider i en postkasse på stedet. Der bliver derefter gjort op og afregnet ved afrejse. Jeg kunne forstå på nogle af de mere garvede kursister, at det typisk resulterer i, at der er en del genstande, som er drukket, men ikke er noteret på nogen sedler. I sidste ende bliver alt dog afregnet, når folk er kommet til hæfterne igen, hvorfor systemet fortsætter.

Stedet emmede af god stemning, og de utallige politi-souvenirer fra diverse nationers politistyrker og forskellige æraer gav stedet et helt særlig præg. Der var ligeledes mulighed for at spille diverse selskabs-

spil, også udendørs, hvis vejret tillod det, inklusive dart og karaoke på en gammel Playstation 2, som stod i et lokale for sig. Idet mine evner i dart ikke just er imponerende, til trods for jeg under opholdet dog blev bedre, gav jeg mig i desperation i kast med karaoke, hvor jeg med forskellige kollegaer sang duetter med og imod. Systemet gav os i bedste fald scoren "average", men langt oftere vurderingen "poor performance" til trods for, at vi selv syntes vi var topstjerner.

AFSLUTNING

Der blev på sidste-dagen sagt ordentligt farvel til de mange forskellige kollegaer, udvekslet de sidste erfaringer og delt kontaktoplysninger på kryds og tværs. Det havde været en utrolig spændende og lærerig uge med masser af nye indtryk og erfaringer, som har skabt et væld af gode minder. Turen hjem gik på samme måde som turen derned: fuldstændigt gnidningsfrit. Til stor ærgrelse for vores chauffør skred tidsplanen noget grundet trafikken, så hans "Ordnung muss sein" blev stærkt udfordret. Men jeg nåede flyveren hjem til Danmark, og så direkte til julefrokost.

Servo Per Amikeco

